

Annem

– KARAM-41 · 31 Aralık 2014

En güzel huylarda, cömerttin boldun,
Sevgiyle çağladın, dünyama doldun,
Ruhuma gün düşen, pencerem oldun.
Ekmeğim tuzumsun, dizlerimde em,
Onurum mesrurum, canım bir tanem,
Huzurum gururum, sevgilim annem.

Kimi gün hicranla, ağlarsam gülmez,
Tebessüm etmezsem, gözü yaş silmez,
Bu ömrüm O'nla şen, üzüntü bilmez.
Gönlüme ecesin, müjgânda şebnem,
İtirim nergisim, misk kokum nanem,
Bademim şekerim, bir lokum annem.

Her halin muhterem, zarafet vakar,

Dilinden hoş kelam, bal şerbet akar,
Sırlardan kalbime, lambalar yakar.
Seninle her daim, mutludur hanem,
Dudaklar dua der, gözlerin de nem,
Nurlardan yorganla, örtersin annem.

Büyüdüm gözünde, çocuğum yine,
Dersin ki; gel sarıl, mest olsun sine,
Hasretim son bula, bir nebze dine.
Bu nasıl sevgidir, söyle neme nem?
Sana da böyle mi, yapardı ninem?
Canıma can katan, biricik annem.

Saçlarda yıldız var, bak aklar düştü?
Gördün de bağrına, gamlar üşüştü,
Uyandır sarmala, de ki; "bir düştü".
Özledim kokunu, canım nar tanem,
Şefkatle bas haydi, bekliyor sinem,
Hâlâ ben bebeğim, seviver annem.

Nerde sin gül yüzlüm, ıslaktır gözler,
Duygular hüznü, kâr etmez sözler,
Ciğerim kavruldu, sönmüyor közler.
Geçmiyor günlerim, bitmiyor senem,
Kapadım gözümü, gel haydi minem,
Sürpriz yap son kere, öpüver annem.

karakalem çalışması bana aittir